

Pepe Escobar: Proces s Julianem Assangem - maska impéria spadla

- CZ24 News | 30. září 2020

Koncept „historie ve vývoji“ byl doveden do extrémů, pokud jde o mimořádnou službu veřejnosti, kterou vykonává historik, bývalý britský diplomat a aktivista za lidská práva [Craig Murray](#).

Murray – doslova, i na celosvětové úrovni – nyní zaujímá pozici jako náš muž v galerii pro veřejnost, jelikož velmi důkladně a v živých detailech dokumentuje soudní proces, který bychom mohli definovat jako proces století, pokud jde o provozování žurnalistiky: soudní maškaráda s Julianem Assangem v Old Bailey v Londýně.

Zaměřme se na tři Murrayovy zprávy z tohoto týdne – s důrazem na dvě vzájemně propojená témata: co USA skutečně soudně stíhají a jak západní korporální média ignorují soudní řízení.

[Zde](#) Murray podává zprávu přesně o tom okamžiku, kdy maska impéria spadla, nikoli s úderem, ale s fňukáním:

„Rukavice byly v úterý sundané, když vláda USA výslovně tvrdila, že všichni novináři mohou být podle zákona o špionáži (1917) stíháni za zveřejnění utajovaných informací.“ (kurzíva moje), „Všichni novináři“ – to znamená každý legitimní novinář jakékoli národnosti, působící v jakékoli jurisdikci.

V rámci interpretace argumentu Murray dodal: „Vláda USA nyní říká, a to zcela otevřeně před soudem, že tito reportéři mohli, vlastně měli jít do vězení, a tímto způsobem budeme jednat v budoucnu. Washington Post, New York Times, ani jiná „velká liberální média“ v USA nejsou u soudu, aby to slyšeli, a neinformují o tom“ (kurzíva moje) – kvůli jejich aktivní účasti na „odlišnosti“ Juliana Assangeho jako něčeho nelidského, jehož osud lze ignorovat. Jsou opravdu tak stupidní a nechápou, že jsou další na řadě?

Bohužel ano.“

Nejde o to, že paladinové „velkých liberálních médií“, jak se sami nazývají, jsou stupidní. Neúčastní se šarády v Old Bailey, protože jsou zbabělci. Musí si uchovávat svůj proslulý „přístup“ do útrob

impéria – takový druh „přístupu“, který umožnil Judith Millerové „prodat“ nelegální válku v Iráku na hlavních stránkách ohromného množství novin, nebo umožnil Bobu Woodwardovi, agentovi CIA a přílišnému oportunistovi, psát jeho „zasvěcené“ knihy.

Nic zajímavého.

Již dříve [Murray podrobně popsal](#), jak „mainstreamová média zavírají oči. V galerii pro tisk byli tři reportéři, jeden z nich byl stážista a jeden zastupoval Národní unii novinářů. Přístup veřejnosti je stále omezen a hlavním nevládním organizacím, včetně Amnesty, PEN a Reportéři bez hranic, je zabráněno ve sledování procesu online, i ve fyzické účasti.“

Murray také podrobně popsal, jak „nás šest, jimž je umožněn přístup do veřejné galerie, mimochodem musí několikrát denně vystoupat po 132 schodech, abychom se tam dostali. Jak víte, mám velmi nemocné srdce; jsem ve věku Julianova otce, jsem 78; a další z nás má kardiostimulátor.“

Takže proč je Murray „mužem v galerii pro veřejnost“? „Ani v nejmenším nesnižuji udatné úsilí ostatních, když uvádím, že se cítím povinen to detailně sepsat, protože jinak by tato životně důležitá základní fakta o nejdůležitějším soudním procesu století a jeho průběhu upadla v zapomnění, veřejnost by se nedozvěděla téměř nic. Pokud by se jednalo o skutečný, pravý proces, potom by chtěli, aby to lidé viděli, neminimalizovali by účast, jak fyzickou tak online.“

Pokud lidé z celého světa nebudou číst zprávy od Murraye – a od pár dalších novinářů, ovšem s mnohem menšími podrobnostmi – budou ignorovat nesmírně důležité aspekty a celkově otravný kontext toho, co se skutečně děje v srdci Londýna. Pokud jde o žurnalistiku, hlavním faktem zůstává, že západní korporální média celý případ naprosto ignorují.

Podívejme se například, jak Velká Británie informovala o 9. dnu soudního procesu:

Deník The Guardian nezveřejnil žádný článek – stejně asi nemůže psát o soudním procesu, protože noviny si již mnoho let neberou servítky a očerňují a zcela demonizují Juliana Assangeho.

V deníku The Telegraph nebylo uvedeno nic – deník má velmi blízko k MI6. Pouze krátká zpráva v Daily Mail.

V deníku The Independent vyšel krátký článek – a to jen proto, že jeden ze svědků, Eric Lewis, je jedním z ředitelů společnosti Independent Digital News and Media Ltd, která tyto noviny vydává.

Již celé roky je proces, spojený s degradací Juliana Assangeho na nelidskou úroveň, založen na tak častém opakování celé řady lží, až se staly pravdou. Hradba mlčení o celém procesu nyní dělá divy, neboť odhaluje pravou tvář západních liberálních „hodnot“ a liberální „demokracie“.

Hovoří Daniel Ellsberg

Murray poskytl naprosto zásadní kontext pro to, co [Daniel Ellsberg, který zveřejnil materiály „The Pentagon Papers“](#), zcela jasně uvedl na lavici svědků.

Záznamy o válce v Afghánistánu, které publikoval web WikiLeaks, byly docela podobné zprávám, které psal (na nízké úrovni) sám Ellsberg o Vietnamu. Geopolitický rámec je stejný: invaze a okupace, proti zájmům naprosté většiny napadených a okupovaných.

Murray názorně poukázal na Ellsberga a uvedl: „Válečné záznamy odhalily vzorec válečných zločinů: mučení, atentáty a komanda smrti. Jedna věc, která se změnila od Vietnamu, je ta, že vše je nyní

normalizováno a klasifikováno jako přísně tajné.“

To je velmi důležitý bod. Veškeré dokumenty „The Pentagon Papers“ byly ve skutečnosti přísně tajné. Zásadní však je, že dokumenty WikiLeaks nebyly přísně tajné: ve skutečnosti byly pod úrovní přísně tajné, nepodléhaly omezenému šíření. Nebyly tedy opravdu tajné – jak nyní tvrdí vláda Spojených států.

V souvislosti s dnes již legendárním videem [Collateral Murder](#) (Kolaterální vražda) Murray podrobně popisuje Ellsbergův argument: „Ellsberg uvedl, že to rozhodně ukazuje vraždu, včetně úmyslné kulometné palby na zraněného a neozbrojeného civilistu. Že to byla vražda, je evidentní. Pochybné slovo bylo „kolaterální“, což znamená neúmyslné. Co na tom bylo ale skutečně šokující, byla reakce Pentagonu, že tyto válečné zločiny byly spáchány v rámci pravidel zapojení. To umožnilo vraždění.“

Obžaloba neumí vysvětlit, proč Julian Assange nevydal minimálně 15 000 spisů; jak dlouho mu trvalo redigovat ty, které byly zveřejněny; a proč Pentagon i Ministerstvo zahraničí odmítly spolupracovat s WikiLeaks. Murray uvedl: „Ani o deset let později vláda USA stále nedokázala uvést jméno ani jednoho člověka, jehož by zveřejněné zprávy WikiLeaks skutečně poškodily.“

Spoutaný Prométheus 2.0

Prezident Trump učinil dvě notoricky známá prohlášení ohledně WikiLeaks: „Miluji WikiLeaks“ a „O WikiLeaks nic nevím“. To však nemusí prozrazovat nic o tom, jak by jednala hypotetická Trumpova administrativa 2.0, kdyby byl Julian Assange vydán do USA. Nyní se děje to, že nejmocnější frakce „deep state“ ho chtějí „zneškodnit“. Navždy.

Měl jsem nutkání vypoodobnit těžký úděl Juliana Assangeho jako [Spoutaného Prométhea 2.0](#). V této hluboce dojímavé a bolestné postmoderní tragédii se klíčová dějová linie soustřeďuje na smrtící ránu skutečné žurnalistice ve smyslu sdělovat pravdu moci a síle.

S Julianem Assangem se nadále zachází takovým způsobem, jako kdyby byl extrémně nebezpečný zločinec, jak uvedla jeho partnerka Stella Morisová na Twitteru.

Craig Murray pravděpodobně vstoupí do historie jako ústřední postava ve velmi malém chóru, který nás všechny varuje před následky tragédie.

Je rovněž docela příhodné, že tato tragédie je také komentářem k předchozí éře, která na rozdíl od básně Williama Blakea (Manželství nebes a pekla) obsahovala Manželství pekla a pekla: GWOT a OCO (Globální válka proti teroru pod vedením George W. Bushe a Zahraniční alternativní operace pod vedením Baracka Obamy).

Julian Assange je souzen za to, že odhalil a prozradil válečné zločiny impéria v Iráku a Afghánistánu. Nakonec tedy veškerý ten hluk a vřava po 11. září neznamenal nic.

Ve skutečnosti metastázovaly do nejhorší noční můry impéria: objevení se hlavního, rovného konkurenta, jakým je spojené strategické partnerství mezi Ruskem a Čínou.

„Není zde temnoty, v tomto švitořícím světě“ (T.S. Eliot, Spálený Norton). Armáda budoucích Assangů vyčkává.

Autor: Pepe Escobar

Překlad: zvedavec.org

Zdroj: <http://thesaker.is/>